

[Kaj Hansen.]

ind på. Vi fremsætter selvfølgelig de forslag, der passer os, og som vi mener vil være til gavn for befolkningen, og som vi mener fremsættes i den rigtige situation.

Når boligministeren siger, at man skal søge at opfylde formålet med de 40.000 boliger, ja så kan man jo søge og søge, og man kan stræbe og stræbe, men det sker jo ikke i år, at vi når de 40.000 boliger. Sagkyndige mener, at det heller ikke sker næste år, og derfor er det da, man må prøve at finde ud af, hvad der så skal gøres.

Jeg ved ikke, om ministeren er bekendt med, at på grund af at man har lavet denne momsrefusion på de ca. 5 pct. ca. et halvt år, så er der i øjeblikket ved at opstå en materialepukkel. Der hamstres byggematerialer, der foretages mange mærkelige transaktioner, netop fordi det er en foranstaltning, som kun løber i et halvt års tid. Derfor tror jeg, at det var netop på høje tid, at også regeringen og boligministeren begyndte at tænke på, hvordan man kan undgå de uheldige virkninger, som vil opstå, hvis denne momsrefusion bortfalder.

Wilhelm (VS):

Der er flere, der har sagt, at der ikke er nogen forskel på situationen, fra et tilsvarende forslag sidst blev afvist, men det er jo ikke rigtigt. Bortset fra, at jeg synes, at det også skulle have været vedtaget sidst, da det blev afvist, så er der en forskel i situationen. Der er bl. a. den forskel, jeg nævnte, og som ikke er kommenteret, at bare de sidste ugers kursfald og effektive rentestigning for boligfinansiering har betydet hundreder af kroner pr. måned i husleje for de boliger, der finansieres nu, hvilket altså mere end har opspist den midlertidige momsnedsettelse, som boligministeren nævnte som hovedelementet, der skulle stimulere byggeriet, billiggøre det.

Må jeg sige til hr. Ømann, at det ikke er et spørgsmål om tyrkertro på liberal prisme-kanisme eller ej, men det er et spørgsmål om, hvordan markedet er i øjeblikket, hvordan det var dengang, hvordan det var, da I indførte den fulde boligoms i 1973, hvordan det er nu. Det er en besynderlig argumentation, hr. Ømann kommer med, om, at man bare kan snuppe denne her moms fra avancerne. Hvorfor så ikke knalde en ordent-

lig moms ud, hvis det bare går ud over avancerne på boligbyggeriet? Det er jo klart noget sludder, ikke sandt? Det var jo også derfor, SF i sin tid — for det var jo SF sammen med S der i 1967 overhovedet indførte moms — netop undtog boliger og sagde, der skulle ikke være moms på boliger. Det var selvfølgelig ud fra en betragtning om, at en sådan afgift ville komme til at betyde noget på huslejerne.

Tilsvarende er den argumentation, hr. Ømann fører frem, jo i skingrende modstrid med det, han siger om den midlertidige momsnedsettelse på de 5 pct., som han ønsker opretholdt i en periode for byggeriet. Vi behøver jo bare at se på, hvad der skete rent faktisk med huslejerne, hvad der skete rent faktisk med byggeriets priser, da S og SF indførte den fulde boligoms med den 8-10 pct. forhøjelse, som det gav i sommeren 1973.

Til allersidst til boligministeren: der var jo ikke noget svar på, hvad det her boligforlig så egentlig indeholder. Vi har klart set nu i halvandet år i en periode, hvor der tydeligt og klart langt fra ville blive bygget 40.000 boliger, at der var intet, der forpligtede forligspartierne til at indføre en mekanisme, der kunne føre op i nærheden af de 40.000. Så bliver det sagt nu, at der arbejdes på højtryk, og medmindre ikke bare ministeren med nogle ord, men medmindre virkeligheden meget hurtigt demonstrerer noget andet, så vil jeg tillade mig at udlægge det på den måde, at i den lange periode, hvor det klart og tydeligt fremgik, at man ikke ville komme op på 40.000 boliger, da havde de borgerlige forligspartier vetoret for enhver mekanisme, der kunne bringe det op i nærheden af de 40.000 boliger. Men i samme øjeblik man måske om et halvt år har en „risiko“ for at komme over de 40.000 boliger, da vil de borgerlige forligspartier sige til socialdemokratiet, at det er forpligtet til at holde sig nede på de 40.000 boliger.

(Kort bemærkning).

Ømann (SF):

Nu anstiller hr. Wilhelm sig dummere, end han egentlig er. Der er forskel på, hvordan det går med en mekanisme, som siger, at der er momsfrigtagelse gennem lange tider, og de sædvaner der fæstner sig, og hvor denne momsfrigtagelse går hen, og så dette,